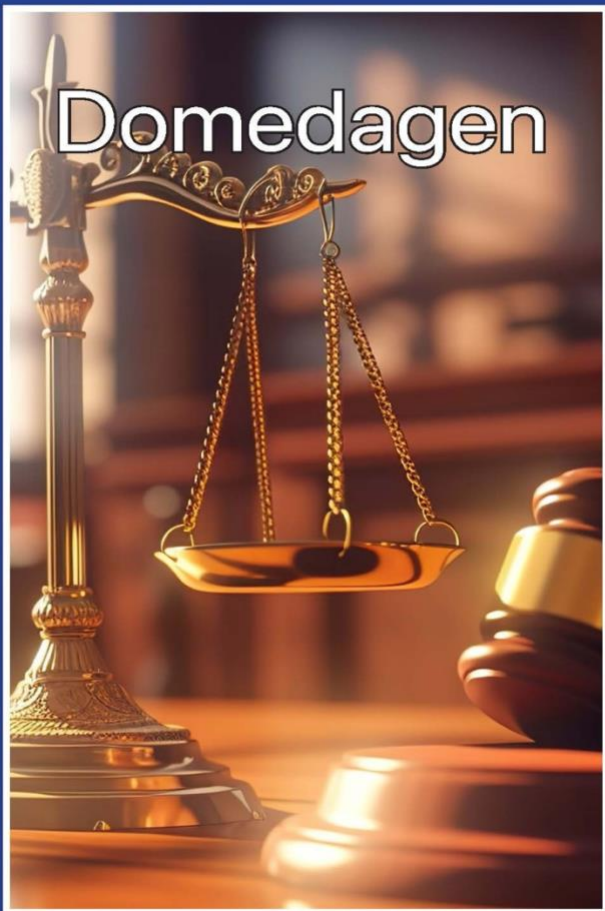

Domedagen

Domedagen

"Låt himlen jubla, ... låt jorden glädjas, ... låt marken jubla och allt som finns på den, ... låt alla träd i skogen jubla inför Herren, ty han kommer för att ... döma världen med rättfärdighet och folken med sin sanning."

Psaltaren 96:11-13

Bibelns lära om en framtida domens dag för hela mänskligheten är både betryggande och hoppfull. Den stämmer överens med uppmaningen i vår text att alla ska glädjas över att Herren kommer för att "döma världen med rättfärdighet och folken med sin sanning". Aposteln Paulus bekräftade denna dags ankomst när han talade på Areopagen. Han sade till folket att Gud har bestämt en dag då "han skall döma världen med rättfärdighet" genom Jesus Kristus, och att han har "gett alla människor en försäkran om detta genom att han har uppväckt honom från de döda". Apostlagärningarna 17:31

Den framtida domedagen som Herren har föreskrivit i sin frälsningsplan är mer än en tid då de rättfärdiga kommer att belönas och de ogudaktiga straffas. Det kommer också att vara en prövotid, under vilken människorna kommer att ha möjlighet att, på

grundval av fullständig kunskap om de frågor som berörs, välja mellan lydnad mot Herren och olydnad, mellan rättfärdighet och orättfärdighet.

Detta betyder att domedagen inte är en vanlig dag på tjugofyra timmar, utan, som Bibeln lär, en hel tidsålder, tusen år lång. Det är i själva verket samma tusen år under vilka Kristus kommer att regera över jorden, för han kommer att vara både domare och kung. De trogna efterföljarna av Jesus under denna tidsålder kommer att vara medkungar med honom under dessa tusen år, och de kommer också att dela med honom i arbetet med att döma världen. Uppenbarelseboken 20:4; 1 Korinthierbrevet 6:2

Dessa vackra och harmoniska läror i Bibeln döljs av den felaktiga uppfattningen att varje individs eviga öde oåterkalleligen bestäms av Gud i dödsögonblicket. Det finns inget stöd för denna tanke i Skriften (förutom när det gäller dem som tar emot Kristus och helgar sina liv åt gudstjänst i denna evangeliets tidsålder).

Tvärtom, Jesus sade att de som inte tar emot hans läror inte döms nu, utan senare. "Om någon hör mina ord och inte tror, dömer jag honom inte: . . . det ord som jag har talat, det kommer att döma honom på den

yttersta dagen.” (Johannes 12:47, 48). Hur vackert detta harmonierar med löftet i vår text att på den lyckliga domedagen i framtiden kommer människorna att dömas av ”sanningen”, för Jesu ord är verkligen sanningen.

Den nuvarande domedagen

Jesu uttalande att de som inte tror på hans ord nu inte döms innebär att de som tror och blir hans efterföljare kommer att dömas i nutiden. Detta är verkligen sant. Men för att förstå dess fulla innebörd är det nödvändigt att inse att ordet ”dom”, som det används i Skriften i detta sammanhang, betyder mer än bara att avkunnande av en dom; det innefattar också tanken på en rättegång som leder fram till en dom.

I Bibeln talas det därför om att kristna nu står inför en prövning. Petrus talar om ”er tros prövning” och säger att den är ”mycket dyrbarare än förgängligt guld”. (1 Petrus 1:7). Han skrev också: ”Tänk inte att det är konstigt när ni utsätts för en prövning som en eld, som om något konstigt hade hänt er.” (1 Petrus 4:12). Det är uppenbart att den kristnes prövning är svår. Men belöningen är motsvarande stor. ”Var

trogen ända till döden, så skall jag ge dig livets krona.”
Uppenbarelseboken 2:10

Efter att ha nämnt den kristnes ”eldprov” eller dom, förklarar Petrus vidare: ”Tiden är kommen då domen måste börja vid Guds hus, och om den först börjar med oss, vad skall då slutet bli för dem som inte lyder Guds evangelium? Och om de rättfärdiga knappt blir frälsta, var skall då de ogudaktiga och syndarna framträda?” (1 Petrus 4:17,18). Denna text fastslår tydligt att den nuvarande tidsåldern är en tid av dom för de troende, ”Guds hus”.

Detta är bara början på Herrens domsverk. Petrus frågar: ”Var kommer de ogudaktiga och syndarna att framträda [för dom]?” I denna text svarar aposteln inte på sin egen fråga, och vissa drar slutsatsen att det inte finns någon framtida rättegång för icke-troende, utan att de kommer att framträda på en plats med evig plåga.

Jesus svarade dock annorlunda. Som citerat ovan sade han att de som hör och inte tror för närvarande förbigås och kommer att dömas av hans ”ord” på ”den yttersta dagen”. (Johannes 12:47,48). I denna underbara försäkran gör Mästaren det klart att domen över de icke troende inte sker i detta liv, att

inget beslut nu fattas om deras eviga öde och att det inte kommer att ske förrän "den sista dagen".

Uttrycket "den sista dagen" avser inte den sista dagen i en individs nuvarande liv. Samma uttryck användes av Marta när hon, angående sin bror Lasarus, sade: "Jag vet att han kommer att uppstå i uppståndelsen på den sista dagen." (Johannes 11:24). Lagg märke till att "den sista dagen" är tiden för uppståndelsen. Det är den tusenåriga dagen för Kristi regering och för domen – den sista stora dagen, eller perioden, i den gudomliga planen för människans förlossning och återupprättelse från synd och död.

Av de redan citerade texterna framgår det tydligt att endast invigda efterföljare av Mästaren nu står inför rätta för livet. Det finns ingen andra prøvotid för dessa, och om vi inte noterar att de skrifter som fastställer detta faktum endast gäller kristna, kan vi lätt tro att det inte finns någon prøvotid för någon annan än i det nuvarande livet.

Ingen kan dock provas för livet medan han fortfarande är under fördömelse. Och det är situationen för alla som inte har accepterat Kristus som sin Frälsare och helgat sig att göra Guds vilja. Troende, å andra sidan, kommer på grundval av sin

tro ut från den fördömelse som kom över människan genom fader Adam. I sin nya ställning inför Herren har de "rättfärdiggörelse till liv", i vilken det inte finns "någon fördömelse". Romarbrevet 5:18; 8:1

Betydelsen av detta i relation till den framtida domedagen avslöjas av Jesus när han säger: "Den som hör mitt ord och tror på honom som har sänt mig, har [genom tro] evigt liv och kommer inte att dömas [grekiska "krisis", som betyder dom]; utan har gått över från döden till livet." (Johannes 5:24). Detta säger oss tydligt att troende, genom tro, nu går från döden till livet och inte kommer att dömas i framtiden; deras dom eller rättegångsdag är nu.

Detta är en stor sanning som måste beaktas om vi ska förstå syftet med världens framtida domedag och dess resultat. Det utesluter till exempel uppfattningen att det är en tid då syndare kommer att skiljas från heliga, med en åtskillnad baserad på beslut som tidigare fattats när var och en dog; för Jesus betonar att de "heliga", hans sanna efterföljare, inte alls kommer att framträda i den framtida domen.

I uppståndelsen

Som redan citerats sade Jesus att de som tror övergår från döden till livet. Detta är naturligtvis baserat på tro. Ur Guds synvinkel är dessa inte längre under fördömelse. Det är dessa som Jesus hänvisar till i Johannes 5:29, där han säger att de som har gjort gott kommer att "uppstå... till livets uppståndelse". Deras domstid är förbi, och i uppståndelsen belönas de med "härlighet och ära och odödlighet", som de flitigt strävat efter "genom att uthålligt göra det goda". Romarbrevet 2:7

De som har gjort ont

Jesus försäkrar oss att uppståndelsen inte bara är för dem som "har gjort gott", för han säger att alla som är i gravarna kommer att höra hans röst och komma fram (Johannes 5:28). Men som nästa vers förklarar, är det bara de som har gjort gott som kommer att uppstå till "livets uppståndelse", för de som har "gjort ont" kommer att uppstå "till domens uppståndelse". Det grekiska ord som Jesus använder är "krisis", och den vanliga översättningen översätter det felaktigt med "fördömelse".

Ordet "krisis" på grekiska betecknar en avgörande prövotid eller erfarenhet. Denna avgörande prövning för kristna äger rum i det nuvarande livet, och om de klarar den framgångsrikt kommer de fram till livet i uppståndelsen. Men alla andra kommer fram "till en uppståndelse till dom", det vill säga till sin dom eller rättegångsdag. För dem kommer den stora krisen, där deras eviga öde avgörs, att äga rum efter att de har väckts från dödens sömn.

Den kommande tusenåriga prövotid för världen kommer i viss mening att vara den andra domen för mänskligheten, den första ägde rum i Edens lustgård. Det var våra första föräldrars domedag, och resultatet delades av hela mänskligheten. I den prövningen, eller krisen, lydde Adam inte den gudomliga lagen och dömdes till döden. Genom ärftlighet delade hans barn hans straff. Som aposteln Paulus skrev: "Genom en enda människas överträdelse kom domen över alla människor till fördömelse." Romarbrevet 5:18

Gud upplyste Adam om sin vilja, sin lag. "Du får inte äta av trädet som ger kunskap om gott och ont", sade Herren. (1 Mosebok 2:17). Det var en enkel lag. Det var inget komplicerat eller svårt att förstå. Adams fördömelse var resultatet av hans beslut att gå en väg som strider mot den sanning som uppenbarats för

honom. Hans olydnad ledde inte bara till döden, utan också till en förlust av förståelse. Mörker i fråga om Gud och hans vilja var ett oundvikligt resultat av hans "fall", och Adams efterkommande har också fått detta arv av "mörker" från honom. Jesaja beskriver detta allmänna tillstånd i världen och säger: "Mörker täcker jorden och mörker täcker folken." Jesaja 60:2

Men Gud upphörde inte att älska sin mänskliga skapelse. Han "älskade världen så mycket" att han sände sin älskade Son för att frälsa Adam och hans släkte från döden. Han ordnade också genom Kristus för världens upplysning. Så efter att Jesaja beskrivit "tung mörker" över folken, tillade han: "Men Herren skall uppgå över dig, och hans härlighet skall synas över dig. Och hedningarna skall komma till ditt ljus och kungarna till din uppgående sol." vers 2,3

I linje med detta förkunnade Jesus: "Jag är världens ljus" (Joh 8:12). Vi får också veta att han är det sanna ljuset som "upplyser varje människa som kommer till världen" (Joh 1:9). Inte "alla människor" har ännu blivit upplysta av evangeliet som lyser i Jesu Kristi ansikte. För den stora majoriteten av mänskligheten gäller fortfarande det som Johannes säger: "Ljuset lyser i mörkret, och mörkret har inte förstått det." Joh 1:5

De som inte förstår ljuset kan naturligtvis inte ta emot det och glädjas över det. Det är därför Jesus sa: "Om någon hör mina ord och inte tror, dömer jag honom inte." (Johannes 12:47). Till sina lärjungar sa Jesus: "Saliga är era ögon, för att de ser, och era öron, för att de hör." (Matteus 13:16). När Jesus förklarade att han inte dömde dem som hörde hans ord och inte trodde på dem, angav han som skäl en profetia som han citerade och tillämpade på sig själv och sitt verk: "Han har förblindat deras ögon och förhärdat deras hjärtan, så att de inte ser med sina ögon och förstår med sina hjärtan och omvänder sig, och jag kan hela dem." Johannes 12:40

Jesus sade: "Gud sände inte sin Son till världen för att döma världen, utan för att rädda världen genom honom." (Johannes 3:17). Tro på Kristus, det sanna ljuset, är det enda villkoret för att någon ska kunna befrias från denna dom. Men eftersom folket som helhet inte förstår ljuset, är det uppenbart att det kommer att behövas en framtida dag av upplysning och dom.

De döda ska höra

Vi har redan citerat Mästarens ord som försäkrar oss om att de som nu hör och tror på hans ord får liv –

genom tro nu och faktiskt i uppståndelsen – och att dessa inte kommer att dömas tillsammans med världen i framtiden (Johannes 5:24). Men verserna 28 och 29 breddar hoppet avsevärt. Jesus bekräftar där att "alla som är i gravarna skall höra hans röst och komma fram". De som har trott och visat sig trogna före döden kommer då omedelbart att gå in i evigt liv. Alla andra kommer att ges en fullständig möjlighet att tro, och de som tror kommer att leva.

Att det efter döden kommer att finnas en möjlighet att höra sanningen och tro är en ny tanke för vissa. Men det är en biblisk tanke. Ingenstans i Bibeln står det att möjligheten att få liv genom Kristus är begränsad till nuet. Alla kristna tror att Gud är barmhärtig och tålmodig mot syndare. Men av någon anledning har man antagit den felaktiga uppfattningen att Guds barmhärtighet endast sträcker sig till dess att en person dör, och att Gud inte kan vara barmhärtig mot en individ efter det att denne dragit sitt sista andetag.

Det finns inget bibliskt stöd för denna begränsade uppfattning. Ur gudomlig synvinkel är hela den icke-troende världen död i synd, och under fyra tusen år före Jesu första ankomst lät Gud den fördömda världen ( ) somna in i döden utan att göra något för att upplysa och rädda dem. Att han sände Jesus som

förlossare och frälsare bevisade att Gud älskade sina mänskliga skapelser. Men för att få liv genom honom måste de tro; ändå hade de miljoner som dog innan Kristus kom verkligen ingen möjlighet att tro på honom.

Otaliga miljoner har dött sedan dess, som inte haft någon möjlighet att tro, eftersom de aldrig hört talas om det enda namnet som givits under himlen eller bland människor, genom vilket de måste bli frälsta (Apg 4:12). Dessutom, enligt Jesu eget vittnesbörd, förstår många som hör hans läror inte de frågor som är inblandade. På deras vägnar, låt oss tacka Gud för den försäkran Jesus ger oss om att han inte har dömt dem, och att de senare ska dömas genom hans "ord".

"Genom hans sanning"

Jesu uttalande om att hans ord skulle göra den slutliga domen över de icke troende stämmer överens med texten som förkunnar att Herren i den lyckliga tiden kommer att döma folket "med sin sanning" (Psaltaren 96:13). Detta är en vacker tanke. Det betyder att hela mänskligheten ska upplysas om sanningen om Gud, och på grundval av denna upplysning kommer de att ges en möjlighet att lyda och leva.

Denna härliga sanning, som så tydligt lärs ut i Skriften, sätter fokus på många texter och löften i Bibeln som annars är motsägelsefulla. Till exempel Johannes 1:9, som säger att Jesus är "det sanna ljuset, som upplyser varje människa som kommer till världen". Detta gällde säkerligen inte dem som dog innan Kristus kom! Det har inte heller gällt otaliga miljoner sedan dess. Men denna text har en verklig betydelse på grund av den välsignade försäkran om att det kommer att finnas en framtida dag av upplysning.

I en underbar profetia om den dagen, den tusenåriga perioden av Kristi regering, ges löftet att "jorden skall fyllas av kunskap om Herren, såsom vattnet täcker havet". Jesaja 11:9

Zefanja, i en avslöjande profetia som nu uppfylls i upplösningen av en social ordning som aposteln Paulus beskriver som "denna onda värld", berättar för oss att efter denna period av nöd kommer Herren "att ... vända sig till folket med ett rent språk [budskap], så att de alla kan åkalla Herrens namn och tjäna honom med ett samtycke". Galaterbrevet 1:4; Zefania 3:8,9

Profeten Jeremia berättar om en framtida tid då Herren kommer att sluta "ett nytt förbund med Israels hus och med Judas hus" och förklarar att den gudomliga lagen då kommer att skrivas i människornas hjärtan. Kunskapen om Herren kommer då att vara så allmänt utbredd att alla kommer att känna honom, "från den minste till den störste". Jeremia 31:31-34

Aposteln Paulus säger: "Gud ... vill att alla människor ska bli frälsta och komma till kunskap om sanningen. Ty det finns en Gud och en medlare mellan Gud och människor, människan Kristus Jesus, som gav sig själv som lösen för alla, för att vittnas om i sinom tid." 1 Timoteus 2:3-6

Vid första anblicken verkar den ordning som anges här strida mot andra skriftställen som insisterar på att man först måste ha kunskap om sanningen och sedan, på grundval av denna kunskap, tro och bli frälst. Här talar aposteln nämligen om att först bli "frälst" och sedan få kunskap om sanningen.

I detta fall använder Paulus dock inte ordet "frälsta" för att beskriva den eviga frälsning som är resultatet av att tro på och lyda evangeliet. Han säger snarare att det är Guds vilja att alla som har dött i okunnighet

om det enda namn som vi måste frälsas genom, ska väckas från en död för att få möjlighet att komma till kunskap om sanningen. Med andra ord använder Paulus ordet "frälsta" för att beskriva vad Jesus lovade när han sa att alla i sina gravar skulle höra hans röst och komma fram.

Den stora sanningen som alla måste lära sig och acceptera för att få evigt liv är att Jesus Kristus genom Guds nåd smakade döden "för alla människor" (Hebreerbrevet 2:9). Paulus talar om detta som en "lösen för alla", och det är denna stora sanning som ska "vittnas om [göras känd] i rätt tid". Uttrycket "sin tid" är mycket betydelsefullt. Det indikerar att Guds kärleksfulla plan för mänsklighetens förlossning och frälsning fortskrider enligt en ordnad och förutbestämd plan, där det finns en lämplig tid för varje del av hans kärleksfulla planer. Den nuvarande tidsåldern och det nuvarande livet är den rätta tiden för vissa att förstå sanningen och därmed tro och lyda. Under tusenårsriket, och efter att den oupplysta världen har väckts från döden, kommer det att vara den rätta tiden för dem att få evangeliet vittnat på ett begripligt sätt. Då kommer det att vara deras rätta tid att lyda och leva.

"Och böckerna öppnades"

Uppenbarelsboken 20:12-15 är en av de mycket intressanta passagerna i Bibeln som handlar om världens framtida domedag. I denna symboliska profetia illustreras människornas framtida upplysning genom idén om böcker som öppnas. Denna underbara beskrivning av domedagen lyder:

"Jag såg de döda, både små och stora, stå inför Gud, och böckerna öppnades. En annan bok öppnades, livets bok, och de döda dömdes efter det som stod skrivet i böckerna, efter sina gärningar. Havet gav upp de döda som fanns i det, och döden och dödsriket gav upp de döda som fanns i dem, och de dömdes var och en efter sina gärningar. Och döden och dödsriket kastades i eldsjön. Detta är den andra döden. Och alla som inte fanns skrivna i livets bok kastades i eldsjön."

Under Kristi tusenåriga regering, när de döda väcks upp, kommer de att "stå inför Gud" i den meningen att genom Kristi försoningsverk kommer den ursprungliga domen inte längre att räknas mot dem, och var och en kommer att få en möjlighet att tro, lyda och leva. Men denna möjlighet kräver en ytterligare manifestation av gudomlig nåd. "Böckerna" måste öppnas.

Detta är ett bildligt sätt att säga oss att han kommer att döma folket "med sin sanning" (Psaltaren 96:13). "Böckerna" innehåller sanningen och måste öppnas, för så länge de förblir stängda är sanningen dold och folket "förstår den inte".

Vi är naturligtvis medvetna om den uppfattning som vissa har att de böcker som nämns i detta avsnitt innehåller uppteckningar om alla dödas tidigare liv, och att dessa böcker öppnas på domedagen för att avslöja vem som är värdig och vem som är ovärdig. Det bör dock noteras att profetian nämner de dömdas "gärningar" separat från "böckerna", eftersom domen sägs utgå från det som står i böckerna, "enligt deras gärningar". Poängen är att domen baseras på i vilken utsträckning deras gärningar överensstämmer med sanningen i böckerna.

När allt kommer omkring skulle Herren inte behöva slå upp någon syndares gärningar för att avgöra om han är värdig eller ovärdig livet, för han vet, som Skriften säger, att "det finns ingen som är rättfärdig, inte en enda" (Romarbrevet 3:10). Även de som följer Jesus på ett ytligt sätt skulle vara ovärdiga livet om de dömdes efter sina egna ofullkomliga gärningar.

Herren vet att ingen är värdig livet genom sin egen rättfärdighet. Men den gudomliga kärleken gav en väg ut ur fördömsen genom tron på Kristus, på hans "ord" och på hans underbara gåva, hans blod. Men det kan inte finnas någon äkta tro utan kunskap som tron kan bygga på. Därför ges denna kunskap, "böckerna" öppnas, under den tusenåriga domedagen.

Gud är sin egen tolk, och i Jesaja 29:11-18 talar han återigen om dessa symboliska "böcker" och vad det innebär att de öppnas. I denna passage berättas det om en "förseglad bok" som ges till en lärd person och sedan till en olärd person. Ingen av dem kan "läsa" eller förstå innebörden av dess innehåll.

Slutligen öppnas boken – "På den dagen skall de döva höra bokens ord, och de blindas ögon skall se ur mörkret och ur dunkelheten." Den period som kallas "den dagen" framgår tydligt av sammanhanget vara tiden för Kristi rike. Och om den dagen ges löftet: "De ödmjuka skall också öka sin glädje i Herren, och de fattiga bland människorna skall glädja sig över Israels Helige." vers 19

"Enligt deras gärningar"

I domedagsprofetian i Uppenbarelseboken 20:12-15 är de döda som "står inför Gud" de som Herren vet har varit onda. Det är dem som Jesus beskrev när han lovade att de som "har gjort ont [skall komma fram] till domens uppståndelse". (Johannes 5:29). De gärningar som avses måste därför vara deras gärningar i riket, efter att de har lärt sig, hört och svarat på budskapet i de öppna böckerna.

Profetian säger att "en annan bok" också öppnas. Den kallas "livets bok". De döda som står inför Gud och döms på grundval av sin lydnad mot det som står skrivet i böckerna, hade tidigare sina namn uppförda i en dödsbok, eftersom de alla fanns med i Adams "bok". Paulus uttrycker tanken på ett något annorlunda sätt när han säger: "Liksom alla dör i Adam", men han tillägger: "så skall också alla bli levande i Kristus." 1 Korinthierbrevet 15:22

Således kommer Kristi livets bok då att öppnas för mänskligheten, och när var och en av det fördömda släktet – som väckts från döden och upplyst – accepterar och lyder sanningen, kommer hans namn att skrivas in i den boken. Öppnandet av denna livets bok är inte för att upptäcka vems namn som finns där, utan för att skriva in namnen på dem som "enligt sina

gärningar” bevisar sin kärlek till sanningen, genom vilken folket då kommer att dömas. Psaltaren 96:13

Eldsjön

Uppenbarelseboken 20:13 säger att döden och helvetet då kommer att ge upp sina döda. Det är därför de döda kommer att få en möjlighet att stå inför Gud. Helvetet, eller hades, som det står i den grekiska texten, är dödens tillstånd, inte en plats för plågor. Efter de dödas återkomst från helvetet ska både döden och helvetet kastas i "eldsjön", som beskrivs som "den andra döden" (vers 14). Den kallas inte "den andra döden" för att allt som förstörs i eldsjön dör en andra gång, utan för att det är andra gången som dödsstraffet utmäts.

I eldsjön, som är den andra döden, kommer till och med döden själv att dö. I den slutliga reningen av jorden ingår förstörelsen av alla vars namn inte är skrivna i livets bok. Dessa kommer att kastas i eldsjön, den andra döden, inte för att plågas, utan för att förstöras.

Den härliga dagen då Herren dömer människorna med sin sanning kommer att vara en tid av nåd för dem. "När dina domar kommer över jorden, kommer

världens invånare att lära sig rättfärdighet.” (Jesaja 26:9). Men även då kommer det att finnas avsiktligt onda människor som vägrar att lyda sanningen. Om detta säger nästa vers: ”Men när nåd visas de onda, lär de sig inte rättfärdighet; även i ett land där rättfärdighet råder fortsätter de att göra ont och tar ingen hänsyn till Herrens majestät.” Jesaja 26:10

Uttrycket ”rättfärdighetens land” beskriver de förhållanden som kommer att råda på jorden under Kristi regering. Petrus hänvisar till samma tid och säger: ”Vi ser fram emot de nya himlar och den nya jord som han har lovat, en värld fylld av Guds rättfärdighet.” (2 Petrus 3:13). Petrus hänvisar till denna nya era av mänsklig erfarenhet som ”domens dag och undergången [förstörelsen] för de ogudaktiga”. (2 Petrus 3:7). Det kommer att innebära undergång för alla sådana, för de kommer att ”förstöras bland folket”. Apostlagärningarna 3:23

Men som Petrus visar, är det bara de som vägrar att lyssna till och lyda sanningen när den presenteras som kommer att avslöjas som ogudaktiga och förstöras. Under sanningen upplysande inflytande kommer deras avsiktliga sinnelag att avslöjas.

Fåren och getterna

En annan läxa om den kommande domedagen är Jesu liknelse om fåren och getterna (Matteus 25:31-46). Den tid då liknelsen gäller identifieras i inledningsversen: "När Människosonen kommer i sin härlighet och alla heliga änglar med honom, då skall han sätta sig på sin härlighetens tron." Jesus sitter på "sin härlighets tron" under de tusen år som hans regering varar. I den grekiska texten är de "änglar" som framträder med Kristus i härlighet "budbärare". Det hänvisar till hans kyrka, de som tror under denna tidsålder och som, genom att visa sig trogna intill döden, kommer att förhärligas med honom som medregenter och domare.

Inför denna "sin härlighets tron" kommer alla nationer att samlas, säger liknelsen, och de kommer att delas upp som får och getter delas upp. Detta är inte en uppdelning mellan kyrkan och världen, för kyrkan är med sin Herre på tronen. Uppdelningen sker snarare mellan dem i världen som inte tidigare hade blivit upplysta och dog som icke-troende. De är "de döda, både små och stora", som "står inför Gud" när "böckerna" öppnas. Vissa kommer då att tro och lyda, andra inte, därav uppdelningen i två klasser. Uppenbarelseboken 20:12

Alla nationaliteter kommer att delta i den framtida domedagen. Jesus sade vid ett annat tillfälle att det skulle vara "mer uthärdligt för ... Sodom och Gomorra" på domedagen än för dem som förkastade och förföljde honom. (Matteus 10:15). Detta betyder att folket i dessa onda städer från det avlägsna förflutna kommer att väckas från döden och ges en möjlighet att omvända sig, tro och leva.

Det kommer att vara mer uthärdligt för dessa onda städer än för israeliterna som förkastade Jesus, eftersom de inte syndade mot så mycket ljus. Men det kommer att vara uthärdligt för alla! Alla ska väckas och upplysas, och om de är lydiga mot ljuset, sanningen, kommer de att dömas värdiga att leva för evigt.

I liknelsen belönas "fåren" för sin hjälpsamhet och samarbetsvilja. Till sina egna lärjungar sade Jesus: "Ett nytt bud ger jag er: att ni skall älska varandra, såsom jag har älskat er." (Johannes 13:34). När sanningens böcker, Jesu ord som människor då kommer att dömas efter, öppnas, kommer det att framgå att grundläggande för alla gudomliga krav på dem som befinnas värdiga livet är en uppskattning och utövande av gudomlig kärlek, den stora principen om

osjälviskhet som leder en att vara mer intresserad av sin nästa än av sig själv.

Denna egenskap kommer att finnas hos fåren. På grund av detta får de höra Jesu välkomnande ord: "Kom, ni som är välsignade av min Fader, och ta emot det rike som har varit berett för er sedan världens grundläggning." (Matteus 25:34). Detta är jordens rike, som ursprungligen gavs till våra första föräldrar, men som de förlorade när de var olydiga mot Gud och drevs ut ur Eden för att dö. Vid slutet av den tusenåriga domedagen kommer detta rike att återställas till alla som då är kvalificerade. Det är denna återställning som Petrus beskriver som "återställande". Apostlagärningarna 3:20-23

"Getterna" i liknelsen är de i Uppenbarelseboken 20:15 vars namn inte finns i livets bok. De är de ogudaktiga i Jesaja 26:10 och de i Apostlagärningarna 3:23, som vägrade att lyssna till den store Läraren på den tiden och "skall utrotas bland folket".

Getterna, enligt Jesus, "går bort till evig straff", medan fåren får evigt liv. (Matteus 25:46). Ordet "straff" ( ) i denna text kommer från ett grekiskt ord som betyder "avskäras". Med andra ord kommer "getterna" att avskäras från livet – förstöras. I vers 41 symboliseras

detta av eld – eld är en av de mest förstörande krafter som människan känner till – ”förberedd för Djävulen och hans änglar”.

Tack och lov kommer även Djävulen och de oheliga änglarna som är med honom att förstöras i den symboliska eldsjön som Uppenbararen förklarar vara ”den andra döden”. Under tiden kommer varje barn till Adam att ha haft full möjlighet att ta emot Guds nåd som ges genom Kristi försoningsverk. Ingen kommer att förlora livet eller misslyckas med att uppnå frälsning, utom de som trots full upplysning vägrar att tro och lyda sanningen.

Denna vidgade syn på Guds nåd och kärlek bör inspirera oss till en större önskan än någonsin att tjäna och behaga honom, för vi har en underbar möjlighet att samarbeta i den gudomliga frälsningsplanen för en förlorad mänsklighet. Att ta emot livets gåva genom Kristus är en underbar manifestation av Guds nåd. Men utöver detta har vi genom Kristus den stora äran att få samarbeta med Gud och hans käre Son i arbetet med att förena den förlorade världen.

Med tanke på de underbara välsignelser som ännu väntar mänskligheten, välsignelser som kommer att

komma till folket under den tusenåriga domedagen, är det inte konstigt att psalmisten uppmanade hela skapelsen att prisa Herren eftersom "han kommer för att döma jorden". För "han kommer att döma världen med rättfärdighet och folken med sin sanning". Psaltaren 96:13